

silovita povodenj 1. novembra 1990, jubilanta kot raziskovalca spet vrne v Zgornjo Savinjsko dolino. V Ujmi 1991 lahko preberemo njegov podrobni opis učinkov in škode med Lučami ter Mozirsko kotlinico. V isti reviji za naravne in druge podobne nesreče se prihodnje leto še enkrat oglasi, ko ugotavlja, kako počasi napreduje sanacija.

Da ne bi vzbudili napačnega vtisa o jubilantu, da je prispeval k slovenski geografiji samo boljše poznavanje Zgornje Savinjske doline in hribovskih kmetij, se je potrebno sklicevati na podrobnejše navedbe o njegovem delu v GV 1986. Manj sistematično se je loteval številnih drugih tem vse tja do kraške hidrografije in etnografije hribovskega stavbarstva (glej članek Spremembe v hribovski kmečki kulturni pokrajini. Dela 3 Oddelka za geografijo FF, 1988). Končno iz njegovih razprav o teh kmetijah ne vzemo samo za gospodarsko in socialno stanje. S širšo tematiko se je ukvarjal tudi v drobnih prispevkih k podeželski regionalni geografiji Slovenije nasploh. Ne gre prezreti tudi njegovega sodelovanja z Enciklopedijo Slovenije, predvsem pa njegovega urejevanja periodik. Vse do 34. letnika (1994) Geografskega zbornika je bil vrsto let sourednik. Še zlati ne smemo prezreti, da je bil glavni urednik šestih letnikov Geografskega vestnika (1979–1984).

Pred desetimi leti je GV na str. 145 o jubilantu zapisal, da si je "pridobil v javnosti ugled strokovnjaka za vprašanja hribovskega kmetijstva. Upamo, da bo jubilant to lahko potrdil še z zaključnim pregledom hribovskih kmetij na Slovenskem ..." Zdaj, ko se so njegovi sezname hribovskih kmetij še precej povečali z vključitvijo novih predelov in ko računalniška obdelava bistveno olajša iskanje zvez, bo zaključni pregled lažji. Jubilantu želimo za to potrebnega zdravja in volje. Še en stavek iz GV 1986 moramo na koncu ponoviti: "Vsi mu tudi želimo trdnega zdravja in nadaljnega plodnega strokovnega dela". Po upokojitvi 30. marca 1992 jubilant tako spet zahaja v inštitut, kjer je bil od leta 1947 do 1952 kot honorarni pomožni asistent in nato asistent, strokovni in znanstveni sodelavec, znanstveni svetnik SAZU in v letih 1989–1992 njegov upravnik.

Ivan Gams

Sedemdesetletnica magistra Ferda Šiliha

V krog mariborskih geografov, ki že več desetletij preučujejo severovzhodno Slovenijo in njene posamezne pokrajine, se je pred četrto stoletja zapisal tudi mag. Šilih, ki je v starejši generaciji edini v tem prostoru svoje strokovne izkušnje in znanje kot regionalni načrtovalec vsakodnevno tudi uporabljal v praksi pri svojem delu kot vodja planerskega oddelka na ZU v Mariboru. Sodi med najboljše poznavalce gospodarskogeografske problematike Slovenskih goric, pa tudi širšega območja, kar je dokazal tudi v svoji magistrski nalogi "Geografija Svečinskih goric". Nalogo je pred

močno razširjeno komisijo naših najbolj eminentnih geografov zagovarjal kar na terenu, kar je praktično že pomenilo začetek njegovih številnih sodelovanj pri vodstvu domačih in tujih geografskih ekskurzij v tem delu Slovenije in pri organizaciji domačih in mednarodnih strokovnih srečanj. Žal je svoje bogato znanje in praktične izkušnje pisno predstavil le v Geografskem obzorniku, v elaboratih in izvedenskih poročilih.

Sicer pa je njegova strokovna pot podobna še nekaterim uveljavljenim geografom iz njegove generacije; od mladega učitelja po raznih krajih severovzhodne Slovenije, izrednega študija geografije in zgodovine na PF in druge stopnje na Filozofski fakulteti v Ljubljani do profesorja in ravnatelja na nižji gimnaziji v Svečini in na Srednji kmetijski šoli v Mariboru ter regionalnega načrtovalca.

Vedno delaven in voljan pomagati je jubilarnt med kolegi nadvse priljubljen in zaželen sogovornik in sodelavec, zato mu prijatelji in številni mariborski geografi želimo še dolgega zdravja in veliko delovne vneme.

Mirko Pak

Ob šestdesetletnici Pavla Mihevc

Jeseni leta 1996 je slavil šestdesetletnico Pavle Mihevc. Ob vsakem jubileju se seveda vprašamo, kakšno "sporočilo" je slavjenec pustil svojim sodelavcem, pa tudi tistim, ki bodo njegovo delo nadaljevali. Mislim, da lahko ob jubileju Pavleta Mihevc z veseljem ugotovimo, da je bilo njegovo delo vsestransko plodno, interdisciplinarno, a vedno tudi geografsko.

Ne bom se spuščal v podrobnosti njegovega strokovnega dela. Poudariti hočem predvsem tiste značilnosti njegovega dela, ki se mi zdijo bistvene. Pavle Mihevc se je že pred diplomom, leta 1961, zaposlil na Urbanističnem inštitutu RS, ki je bil v tistih letih šele na začetku svojega razvoja. Na inštitutu je ostal do danes, z vmesnim stažiranjem Biroju za regionalno prostorsko planiranje pri takratnem Sekretariatu za urbanizem SRS.

V prvih letih je delal predvsem v okviru raziskav, ki jih je vodil pokojni dr. Vladimir Kokole. Pozneje se je vedno bolj vključeval v neposredno izdelavo regionalnih in občinskih družbenih planov oziroma njihovih prostorskih sestavin. Kot nosilec ali sodelavec pri izdelavi številnih planov občin (npr. Krško, Kranj, Jesenice, Grosuplje, Liti ja, Vrhnika, Logatec itd.) si je pridobil veliko izkušenj pri interdisciplinarnem delu, saj je vedno sodeloval tudi s predstavniki drugih strok (arhitekti, ekonomisti, etnologi, sociologi, krajinarji itd.). V obdobju okoli leta 1970 je bil v inštitutu odgovoren za pripravo strokovnih gradiv za Regionalni plan Dolenjske in kasneje za tako imenovani "Regionalni plan Ljubljane 2000". Podobno je pozneje delal tudi pri pripravi programa regionalnega razvoja Suhe krajine in Notranjske.